

PERSONERNE:

Friis, storkøbmand og skibsreder.....	GUNNAR LAURING
Elise }	LISE RINGHEIM
Emily }	HELLE VIRKNER
Ida }	GHITA NØRBY
Jacob, hans søn	OLE SØLTOFT
William Randall, gift med Elise....	BJØRN WATT BOOLSEN
Claes av Lejonstam, gift med Emily.....	JARL KULLE
Valdemar Nystrøm, sørøjtnant	EBBE LANGBERG
Grev Maagenhjelm.....	HENNING MORITZEN
von Schildpadde	KELD MARKSLUND
Grosserer Ludwig.....	BUSTER LARSEN
Julie Hansen, syngepige	LILY BROBERG
Irmelin, modist	SUSSE WOLD
Andersen, tjener hos Friis	KARL STEGGER
Karen, tjenestepige	LONE HERTZ
Thomsen, bogholder	EJNER FEDERSPIEL
Karl, kusk.....	LOUIS MIEHE-RENARD
Kristine, kokkepige	HENNY LINDORFF

❖

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

det danske lystspil i farver

DEN KÆRE FAMILIE

Manuskript:

ARVID MÜLLER efter GUSTAV ESMAN's
teater-succes

Musik :

KAI NORMANN ANDERSEN

Indspillet af
IB GLINDEMANN

❖

Fotograf: Jørgen Skov, D. F. F. — Lyd: Hans W. Sørensen. — Sangtekster: Arvid Müller og Gösta Rybrant. — Koreografi: Niels Bjørn Larsen. — Arkitekt: Kai Rasch. — Specielle effekter: Henning Bahs. — Kostumer: Inger Bjarne og Holger Blom. — Sminkøser: Åse og Kirsten. — Still-foto: Per Grubbe, N. F. J. — Instruktør-assistent: Jesper Gottschalch. — Tilrettelægning for filmen: Carl Rald.

❖

Instruktion:

ERIK BALLING

❖

Produktion og udlejning:
A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Handlingen

foregår i København omkring århundredeskiftet. Storkøbmand skibsreder Jacob Friis (*Gunnar Lauring*) er en af byens rigeste mænd, hvis hjem er samlingsstedet for slægt og venner. Han er patriarch og elsker at se familien omkring sig. Hans kone er død for ti år siden, men med lige dele familiefølelse og forretningssans har han sørget smukt for sine tre døtre.

Den ældste, Elise (*Lise Ringheim*), er gift med en englænder, William Randall, (*Bjørn Watt Boolsen*), en mand af god herkomst, uhyre flegmatisk. De bor i Helsingør og tager ofte ind til København. Elise påstår, at William også *taler* dansk, hvilket ingen noge sinde har hørt.

Da storkøbmandens indtægt steg til det dobbelte, og han var blevet ridder af Dannebrog, blev der råd til en adelsmand for datteren Emily, (*Helle Virkner*), dog kun en importeret — fra Skåne — friherre Claes av Lejonstam — en elegant og yderst charmerende herre og en stor kvindebædarer (*Jarl Kulle*). Han bruger mange flere penge, end hans gods kan indbringe, og svigerfar må derfor bestandig punge ud.

Nu da Friis tjener 200.000 om året og står for tur til at blive etatsråd, vil han gerne have sin yngste datter, Ida (*Ghita Nørby*), gift standsmæssigt. Han har en rigtig syvtakket greve i kikkerten, unge grev Maagenhjelm (*Henning Moritzen*). Inden for familien man hidtil regnet med, at hendes fætter, søløjtnant Valdemar Nystrøm

»Jamen William, sover du?«

Claes får intet lån af svigerfar — kun cognac.

(Ebbe Langberg), ville blive den lykkelige. Efter at han har været på tog med korvetten til de vestindiske øer, ser det dog ud til, at hun har slæjt ham ud af tankerne. Iovrigt er der andre, der er ude efter et så godt parti. Grosserer Ludwig (Buster Larsen), som altid er på tærne, når det gælder forretninger, gør sig visse forhåbninger. Von Schildpadde (Keld Markuslund), hvis afdøde far var noget stort i et ministerium og gjorde Friis nogle tjenester, er nu volontør hos stor-købmanden.

Det eneste mandlige skud på stammen er lillebror Jacob (*Ole Soltoft*.) Til papas ærgrelse har den unge mand ikke synderlig lyst til at arbejde i firmaet. Han foretrækker at hænge ved et cafébord med en flok livstrætte og blaserte fars sønner, kaldet »de violette«, eller bedre byens mest populære syngepige, Julie Hansen (*Lily Broberg*), og de velskabte cancan-danserinder i variééen.

I dette millieu og mellem disse mennesker udspilles handlingen, der er rig på pikante og dramatiske begivenheder. Friis har bekymringer såvel på Børsen som med hensyn til familien, friherrens muntre eskapader og hans flirt med den yndige modist Irmelin (*Susse Wold*), stiller de største krav til Emilys tolerance, men det er en fuldkommen skandale, da den fine grev Maagenhjelm afsløres som en beregnehende medgiftsjæger, der længe har haft et forhold til Julie Hansen.

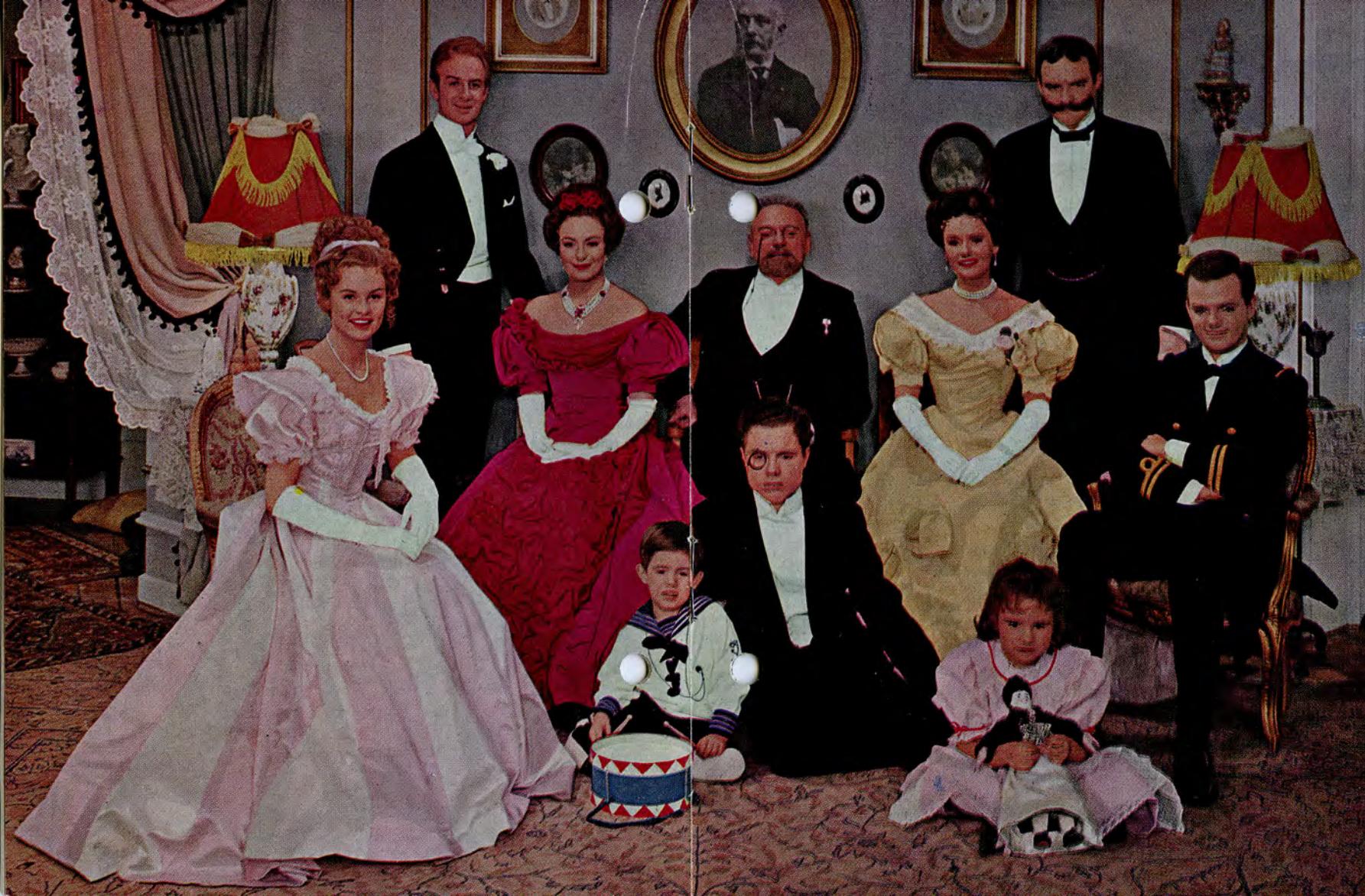
Heldigvis får soløjtnanten, som har fattet en stærk interesse for automobiler, en ny chance, og ved nytårsfesten hos Friis, hvor stemningen i begyndelsen er trykket, sker der en lykkelig vending. Champagn knalder, og det ser ud til, at århundredeskiftet vil bringe fred og forsoning til alle i den kære familie.

Claes charmerer Elise —

— og danser cake walk med den yndige Irmelin.

Jag har för lätt för att bli kär

Musik: Kai Normann Andersen

Tekst: Gösta Rybrant

Kärlek och sånt
snärjer som garn.
Ser jag ett blont
sött flickebarn
sprattlar jag strax som en fisk i et nät.

Ler hon mot mig
så blir jag kär.
Vad gör man, säj,
emot sånt där?

Kärleken är,
säger en del,
blott en chimär,
men det är fel.
Älska och älskas är livets substans.

Jag lever blott
för kärleken.
Så blev min lott.
Fel kanske, men ....

Blå romantik
spirar ur stoft
och till musik
blir hennes doft.
Jag kan bli kär i en ringlande lock.

Aldrig ge tappt,
är min moral.
Jag är nog knappt
riktigt normal.

Troligen är jag ett vanskeligt fall.
Det som jag vill är ej det som jag skall.
Jag har för lätt för att bli kär.
Hjälп mig, vad gör man åt sånt där?

Troligen är jag ett vanskeligt fall.
Det som jag vill är ej det som jag skall.
Jag har för lätt för att bli kär.
Hjälп mig, vad gör man åt sånt där?

Troligen är jag ett vanskeligt fall.
Det som jag vill är ej det som jag skall.
Jag har för lätt för att bli kär.
Hjälп mig, vad gör man åt sånt där?

Grev Maagenhjelm besöker Julie i garderoben.

Emily pröver hatte hos Irmelin.

1-2-3

Musik: Kai Normann Andersen

Tekst: Arvid Müller

Men —
søde lille Frederikke
hun ku' slet ikke
si' nej til no'n.
Hun lod herr'ne dikkedikke
fra skolelær' til dragon —
så —
Rikkes mor blev helt urolig
og sa' fortrolig:
Hør her, du små,
alle mænd med hjertebanken
har fy på tanken, pas på!
Behersk dig, når de bønligt hviskende,
frække, dristende
kommer listende
— om det er nok så fristende,
tænk dig om og tæl:

1 — 2 — 3!
Så skal du bare se,
så bli'r du kold og rolig,
og så vil der intet ske.
En piges dyd
skal ikke gå på skift,
den ska' sgu ta's een gang for alle,
den dag hun bli'r gift!

Næste dag forlod hun dydig
— for hun var lydig —
sit jomfrubur
og tog ud med Jens i skov'n
i en kapervogn
og gik tur.
For —
ude i Charlottes bøge
der kukker gøge-
ne altid kønt.
De skar hjerter ind i stammen,
det var altsammen så kønt — — —
til Jens han pludselig bad og tiggede,
dikkedikkede,
sa', det kvikkede
— så blev hun svag og nikkede,
men så sa' hun: Stop!

1 — 2 — 3!
Så kan der intet ske.
Men Jens var sød og go',
så Rikke nå'ede kun til 2 —
så var det sket!
For Jens var ikke sen.
Moralen er: Oh, pigelil, tæl allerhøjst
til een!

I køkkenet går snakken mellem Kristine, Karen og Karl.

Datidens forærgelige dans — can-can.

Goddag til det Ny -

Musik: Kai Normann Andersen

Tekst: Arvid Müller

Hvergang et år
er ved at gå,
kommer et nyt
og banker på
Hvad har det med?
Hvo'n mon det blir?
Håbet er grønt,
hvergang vi si'r —

Goddag til det ny
og farvel til det gamle, som svandt.
Alt var så lyst,
jeg vil mindes hver en time, der randt
fuld af fryd,
fuld af fest,
mens minutterne nu går på held.
Derfor si'r jeg, mens midnatsklokkerne slår:
Tak for i år!

Et ka' vær' langt,
et ka' vær' kort,
flagrende let,
stridbart og hårdt.
Det ved vi først,
(når) året er endt,
derfor — hvergang —
siger vi spændt:

Goddag til det ny
og farvel til det gamle, som svandt.
Selvom måske
det var bånd, det år, der bristed, som bandt
os til den,
vi holdt af
— vi kan kun viske tårerne bort.
Stille si'r jeg, mens midnatsklokkerne slår:
Tak for i år!

